

SPROSTOWANIA**Sprostowanie komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-326/12**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 311 z dnia 13 października 2012 r., s. 8)

(2012/C 343/43)

Treść komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-326/12 Al Toun i Al Toun Group przeciwko Radzie zostaje zmieniona następująco:

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2012 r. — Al Toun i Al Toun Group przeciwko Radzie

(Sprawa T-326/12)

(2012/C 311/10)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Salim Georges Al Toun i Al Toun Group (przedstawiciel: S. Koev, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi w pełnym zakresie oraz uwzględnienie wszystkich zarzutów;
- dopuszczenie rozpoznania niniejszej skargi w postępowaniu przyspieszonym;
- stwierdzenie, że może zostać stwierdzona częściowa nieważność zaskarżonych działań, ponieważ część czynności podlegająca stwierdzeniu nieważności może zostać oddzielona od czynności jako całości;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. w zakresie, w jakim Salim Al Toun i Al Toun Group zostali tam umieszczeni na liście znajdującej w załączniku do decyzji 2011/782/WPZiB;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 w zakresie, w jakim Salim Al Toun i Al Toun Group zostali tam umieszczeni na liście znajdującej w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012;
- obciążenie Rady wszelkimi kosztami postępowania skarżących oraz wydatkami, honorariami i in. związanymi z ich ochroną w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) W drodze zarzutu pierwszego podnosi się istotne naruszenie prawa do obrony oraz prawa do sprawiedliwego postępowania, ponieważ skarżący nie zostali poinformowani o dokonaniu zaskarżonych działań, o których dowiedzieli się z mediów i nie przedstawiono im żadnych przekonujących dowodów albo przesłanek, które uzasadniałyby umieszczenie ich na liście osób obciążonych sankcjami. W związku z powyższym ciężar dowodu spoczywa na Radzie, która ma uzasadnić nałożenie środków ograniczających.

- 2) W drodze zarzutu drugiego podnosi się naruszenie obowiązku uzasadnienia; poprzez okoliczność, że Rada w zaskarżonych działaniach ograniczyła się do nieuzasadnionych twierdzeń, naruszyła ona ten obowiązek, który nałożono na instytucje Unii Europejskiej w art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „Konwencją o ochronie praw człowieka”), art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W tym względzie zwraca się uwagę na użycie niejasnego pojęcia uczestnictwa w systemie, w odniesieniu do którego działania odnoszące się do sytuacji w Syrii nie zawierały jakiegokolwiek definicji legalnej. Brak jasnego i dokładnego uzasadnienia Rady powoduje, że Trybunał napotyka na utrudnienia w zbadaniu zgodności z prawem zaskarżonych działań.
 - 3) Poprzez zarzut trzeci podnosi się naruszenia prawa do skutecznej ochrony prawnej, ponieważ dostęp do takiej ochrony przewidziany w art. 6 i 13 Konwencji o ochronie praw człowieka, art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej jest utrudniony poprzez uchybienie obowiązkowi uzasadnienia.
 - 4) W drodze zarzutu czwartego podnosi się popełniony przez Radę błąd w ocenie, ponieważ skarżącego Salima Al Touna niesłusznie zidentyfikowano jako obywatela Wenezueli, co nie odpowiadało okolicznościom, a Al Toun Group nigdy od jej powstania nie uczestniczyła w interesach związanych z produkcją ropy naftowej oraz produktami z ropy, co utrzymuje się w zaskarżonych działaniach.
 - 5) Poprzez zarzut piąty podnosi się naruszenie zakotwiczonego w art. 1 protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka oraz w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa własności, zasady proporcjonalności i wolności gospodarczej, ponieważ Rada w drodze decyzji wykonawczej 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. niezgodnie z prawem pozbawiła skarżących możliwości spokojnego korzystania ze swojej własności, co zagraża istnieniu i fizycznemu przeżyciu.
 - 6) W drodze zarzutu szóstego podnosi się ciężkie naruszenie zakotwiczonego w art. 8 i 10 ust. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka prawa do poszanowania dobrego imienia, ponieważ umieszczenie firmy i nazwiska skarżących w zaskarżonych działaniach bezprawnie zniweczyło poszanowanie w społeczeństwie syryjskim, w gronie przyjaciół, we wspólnocie religijnej oraz względem ich partnerów w interesach.
-